

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **J. H.**, bytem N. 271, zastoupený JUDr. Milanem Kyjovským, advokátem se sídlem Poštovská 8c, Brno, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha, o žalobě proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, odboru převodu majetku státu, ze dne 4.9.2017, č.j. SPU 318469/2017,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, odboru převodu majetku státu, ze dne 4.9.2017, č.j. SPU 318469/2017, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, ze dne 22.5.2017, č.j. SPU 240951/2017, o tom, že žalobce není účastníkem správního řízení o nároku uplatněném k nemovitostem podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“), a zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb., vedeného u prvostupňového orgánu pod sp. zn. 1815/96, neboť uplatnil restituční nárok k pozemkům, které nejsou podle správních orgánů předmětem uvedeného řízení.

Žalovaný rozhodoval na základě § 9 odst. 8 zákona o půdě, podle něhož jsou účastníky řízení oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání nemovitosti u pozemkového úřadu, a povinná osoba.

Předtím, než soud mohl přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností (zejména § 65, § 68 a § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Podle § 46 odst. 2 s.ř.s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Ustanovení § 9 zákona o půdě upravuje správní řízení zahájená u pozemkového úřadu na základě uplatnění restitučního nároku oprávněné osoby podle zákona o půdě, jejichž výsledkem je buď dohoda o vydání nemovitosti, nebo rozhodnutí pozemkového úřadu o vlastnictví.

Podle usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 22.6.2004, č.j. Konf 123/2003-7, č. 372/2004 Sb. NSS, je rozhodnutí pozemkového úřadu o určení vlastnictví k nemovitosti na základě § 9 odst. 4 zákona o půdě rozhodnutím správního orgánu o soukromoprávním nároku. Soudní ochrana je zde zajištěna postupem podle § 244 a násl. o.s.ř., tedy projednáním a rozhodnutím v civilním řízení soudním a nikoli ve správním soudnictví.

V této souvislosti lze dále odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27.2.2003, č.j. 6 A 23/2002-47, č. 208/2004 Sb. NSS, podle něhož je za věc spadající do práva soukromého nutné považovat i takové rozhodnutí správního orgánu, které se zabývá pouze procesní otázkou účastenství v řízení o restitučním nároku.

Zdejší soud tedy při posuzování věcné příslušnosti soudu vycházel z toho, že žalovaný v předmětném správním řízení vystupoval v působnosti správního orgánu ve smyslu § 141 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, který na základě zákona o půdě rozhoduje spory v soukromoprávních věcech.

S ohledem na toto zjištění soud konstatuje, že žaloba není dle § 68 písm. d) s.ř.s. přípustná, a jako nepřípustnou ji proto podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítl, neboť ve správním soudnictví jsou soudy oprávněny poskytovat ochranu toliko veřejným subjektivním právům, nikoli soukromým. K tomuto účelu je třeba iniciovat řízení dle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“). Nutno dodat, že tento předpis je schopen poskytnout soukromým právům mnohem větší ochranu, neboť soudní řízení vychází z principů a zásad řešení soukromoprávních sporů, nikoli pouhého přezkumu napadeného rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.10.2005, č.j. 2 As 36/2005-80, č. 771/2006 Sb. NSS).

Současně soud poučuje žalobce o tom, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu podle části páté o.s.ř., přičemž věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí sporu je dána § 249 odst. 1 o.s.ř., kdy k řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní soudy; místní příslušnost soudu pak vyplývá z § 250 odst. 1 o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, věta první, s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu soudu. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o.s.ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Podání kasační stížnosti nestaví lhůtu pro podání žaloby podle části páté o.s.ř.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu